

Εἰς τὸ ὑπὸ Λεγσανδ περιγραφόμενοι ἔνδ' ἄνωγε. (ἀριθ. 152) θιβλίον:

«ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΒΛΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ... ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΣ... ΕΝΕΤΙΗ-
ΞΙΝ, ρυμγ'...» δημοσιεύεται, κατ' αὐτόν, τὸ ἐπίγραμμα:

«Πρὸς τοὺς πανιερώτατοι καὶ σοφώτατοι δεσπότες τὴν Γεράσιμον
τοῦ Βλάχου ἐν Κρήτης, μητροπολίτην Φιλαδέλφειας, καὶ ἐν αὐτῇ πανθέ-
παι καὶ τοῦ ἀγίου μεγαλομαρτύρου Γεωργίου τῶν Ἑνετῆσι Ῥωμαίων
πρόεδροι, τοῦ ταπεινοῦ συμπολίτου Νιμολάκου Βουβούγιου, ἱεροσο-
φιστοῦ, ἀσκητικοῦ εὐλαβείας μητρώου.»

Ὁρδριος ἀνέελλεν τεδρίππῳ ἐφ' ἄρματι φοῖβος
δυομῶν μέχρι θέει, τέρματα γῆς γανόων·

φωσφόρος ὀρνύμενος, καὶ δ' ἔσπερος οἶμον ἀμείγας,
αὐτὸς τε παλινδρομέων πάντεσσι λαμπρεύει

✓



τῶς εἴ, πατέρ θεόμητε, διοτρόφος ὅν φέρε πάτερη,
 εἰς Ἑννεῶν πρῶτην δέδρομας ἀμρόπολιν·
 ἔνθα δατημοσύνη, κηρύττει, καὶ τετραγῶσσω
 θησαυρῷ, καὶ ὄρων πύχασας ἀρμονίη.
 Πάρ φαιάκεισιν αὖθι γαάνθης, οἶμον ἀμείγας
 νοινοβοιομπράντων ἀγροκόμοιο κόρης.
 Νῦν δέ παλινδρομέεις φηγαδέλφω ὀχούμετος ἔδρη,
 ἡμέων ἐνδορέων ἡγεμονεύς ηἰσίης.
 Ἐχρεαι εὐμηρέως, πιστοὺς ἀνείσι γανῶσαν
 αἰπυτάτων ἀρετῶν, ἧς μὲν γὰρ λαμπροῦς.
 Καλὸν ἔει ἐσθλοῖς σε ὀπηδέμεν ἀρχιερεῖσιν,
 ἐλλαδιῶν ἀμρῶ γῶϊον ἀρχιδύτη.
 Φοῖβος ἄρ' οἶν γαίης κῆλον πέρι μέσφα δρამεῖται
 σὸν περὶ γῆς δρέζει ἀπαιετον εὖχος ὄρους.—

